

ето най-послѣ, нейние хубавецъ, не само можилъ да се подготви въ Сливненското училище, но и постъпилъ въ Софийското — Военно, което на 30-й Августъ 1884 година, свършилъ и билъ произведенъ въ чинъ *подпоручикъ*, като и станалъ твърда подпорка на цѣлото си семейство.

Таквизъ сж били резултатитѣ отъ голѣмитѣ грижи на майката на подпоручика Паначева, който, слѣдъ произвежданието въ офицерски чинъ, взелъ отпускъ и се завърналъ въ родний си градъ, за да ѝ се покаже, като единствено ней дължащъ за това си положение.

Какви сж били радоститѣ на бѣдната майка, когато видѣла нѣкогашний си малъкъ синъ: израсналъ, расхубавѣлъ и стѣгнхтъ въ красива офицерска форма; да ли има по-голѣмо щастие за една майка отъ това, да бѣде тъй наградена за своитѣ грижи и старания! Много сж тя радвала на своя хубавецъ, чудяла се и незнаѣла съ какво да му угоди, като никакъ не осѣтила, кога е изминало врѣмето и нейний Александръ, почналъ да се стѣга за обратно възвръщание въ полкътъ си. Неприятна била тази раздѣла, която тя почувствувала, че може би да е за послѣденъ пхтъ, но нѣмало какво да се прави. Скоро, разумната майка, разбрала, че освѣнъ дългътъ, когото трѣбва да иматъ синоветѣ къмъ родителитѣ си, има и други дългъ, когото считатъ по-